

כאן שוב אורי, כותב לכם מכתב הרגעה בעקבות התקרית שהייתה רחוק צפונה, לספר את האמת – אז אני יודע פרטים נוספים על הכתוב בעיתון לא שמעתי אש ולא דם. בשעה 2:45 – 3:00 בערך ראיתי רק תמרות עשן בצפון הרחוק וזאת לאחר שארבע סילונים הסבו את תשומת ליבי למצב היות וסילון באזור זה, דבר נדיר הוא ולאחר שראיתי פטריית עשן גם ברכס הסורי הבנתי שקרה משהו שם והולך שמת. כל זה ראיתי מהמוסך – מקום תצפית טוב לעבר הצפון, אך הוא היה רחוק והראות לא מן הטובות הייתה, פרטים נוספים שמעתי רק בשעה 5:00 בחדשות ואז נודע לי שהעסק ערך הרבה זמן ואני הייתי עד לתמרות העשן שלאחר הקרב. אך דבר יותר מעניין בודאי תרצו לשמוע, ובכן אנו נשארנו לעבוד אפילו "אובר טיים" במוסך ואני ירדתי רק ברבע לחמש במקום ב ארבע ולא ידעתי על הנעשה במשק אך סיפרו כי במשק ידעו על התקרית בשעה 2:00 והיו במצב כוננות על הדשא לפני חדר האוכל,

למחרת בשבת עבדתי בשטיפת כלים בחדר האוכל – כשגמרתי בשעה 3:30 בערך נשמע פיצוץ גדול ותו לא, זה היה בדרכי חזרה לחדר, מיד נכנסו כולם למתיחות שהשתררה לאחר 5 דקות אולם מספרים במשק שאחד החברים רץ בתחתונים למחסן הנשק וכרגיל במצב הזה מחפשים בדיחות ומצאו אותו – את המסכן בתחתונים שרץ בכל המשק

היום יום ראשון קמתי בשעה 04:00 במקום 06:00 כדי לתקן כלי שנשבר והיה דחוף לעבודה. כולם היו במצב כוננות, אך העבודה נמשכה כרגיל, המשיכו לעבוד בשדה – אך – אלה שעבדו בשדה ירדו עם נשק וכן אבטחה של משמר הגבול. החיים בגדות התנהלו כסידרם – בשבת לא נתנו "פס" לאף אחד, הייתה הוראה ממפקדת החבל לא לצאת את המשק.

ועתה נחזור לעסקנו הרגילים. מכתב נוסף שלי נשלח ללא מענה, אך מכיוון שלא יעזרו כאן דיבורים, לא נרחיב אותם על נושא זה.

אבא כבר חזר הביתה? איך אבא בילה את ההבראה? ואיך אברומצ'יק ואילנה נצלו הזדמנות זו שאבא היה מחוץ לבית?

כעונש לאילנה על אי כתיבת מכתב לא אשאל אותה על כימיה ולא על פיזיקה אף לא על תלמוד ומתמטיקה ולכן רק אאחל לה הרבה מבחנים – כל יום אחד ולמורים – "כל המרבה הרי זה משובח".

גם את אברומצ'יק לא אשאל מה שנע בעבודתו ובבית – הספר ומה נשמע סתם כך כשאבא בהבראה, כלום לא אשאל אתכם, היות ואתם ילדים רעים ולא כותבים.

ד"ש לסבתא ואמא, אני שלם ובריא וחזק כמו הזקן ממטולה שמרים שני קרשים ביד אחת

היו שלום

אורי ליבוביץ

15/24/64

אלה רשאים

בן שלם אהי, נאם לנס אמה
 הביקור בעקבות התקוות שבגד יתק
 צבור, למה לא האמר - אני יוצר
 כדאי לנסים על הנגה בעיקר ללא
 שמתי את רשום, ~~בשם~~ בשם ציבור
 בעבר האמר בק תפילת עם
 ביצוק הביקור אצל בק למה שאינם
 סלקים הסבל את משלתי למה אמר
 הוא אסור באותה צד, צדדים נציה הלא
 אלא שראוי ~~ל~~ פתיח עם גם בכנס
 הסובי בבני שקרה משהו שם אלוך
 שיהיה זה ראוי ממשך - מקום תצבור
 אב למה הביקור, אך הלא היה ביקור
 אבול למה האבול היות, ~~שם~~
 כדאי לנסים שמתי בק בשם
 בתורת לוי בק יוצר לי שבסוף
 עבר הכנה על לוי היות עם לתפילת
 העם שאלתי בקרה, אך צדי יתר

מסעתי בארץ תרצ"ו לשנת לבן
אז נשאתי לעבור אצל "אלה ש"ם" במסך
לאז ידתי רק גרס למעט במקום בארץ
ללא ידעתי של הנעשה במעק אף סיפון
כי במעק ידעו של התקיימת בשדה
200 אביו במצב גרוע של הרגל לפני
מדי האל, ~~הוא לא~~
למחרת בשבת עברתי בשלום
ביום בוודי האל - כעצמתי בשדה
300 בעק נשם ביצא גרוע את לא
~~זה היה~~ היה ברור מדי למדי
נכנסו כלם למנוחה שהתחילה לאור
5 בקר אלם מסתים במעק אחר
הנבחים של בתולות למסן הנק אכיל
במצב כזה מופסים בזימל למצוא אלה
את המסן בתולות של בכל המעק
הוא היום יום נאמן קמתי בשדה
400 במקום 600 נדי לתקן כל שנעשה
אז היה בחוף לעצמה כלם היו במצב
גרוע, אך העבודה נעשה כרגיל

המשל לעבר בשנה - אך לא שנה
בשנה יחד עם נשק'ן בשנה
של משנה הקול. • התי"ם בקול התורה
כסדרם - הישגת לא נתן יפה לאל
אז, היה הולך ממקום בפתח לא
לפניו או הישק. •
אשר נתן לעסקל הישגים •
מנהג נוסף של נשוא וללא מנהג נוסף
מבין שכל יצירה הישגים • לא נכנס
אלהם על נשוא •

אלה כפי תפיסת הבינה? אך אלה
היה את ההבנה? אוך אהמצי"ת
ואתה נתנו הישגים • אלה היה מנהג
לבינה

בצדק לאלהם על אי תיבה מנהג
לא אשאר אלהם על בינה ללא על בינה
אף לא על תורה למינהגה ואכן ~~היה~~
סר אשאר לה היכה מבטנים - כל
ואם אשאר ~~לאלהם~~ לאלהם - כל המבנה, הבי
זה מלבינה •

כי את אבותינו לא ידענו
ועתה בעתה לבית - כבוד לנו
ועתה סוף כל כבוד בעתה,
כלם לא ידעו אלא את ביתנו
ולא ידעו אלא כלבים,
ר"ש למה לא ידעו, אני לא ידענו
למה לא ידענו ממה שיש לנו
מה שיש לנו

היו אלה

אלה אבותינו